

- nakładając automatycznie stałą grzywnę w wysokości 150 % w przypadku braku wykonania obowiązku informacyjnego w odniesieniu do dóbr i praw za granicą lub w przypadku złożenia po terminie formularza „Modelo 720”;
- stosując stałe grzywny za niewykonanie obowiązku informacyjnego w odniesieniu do dóbr i praw za granicą lub w przypadku złożenia po terminie formularza „Modelo 720”, których poziom jest wyższy niż sankcje przewidziane przez ogólny system dla podobnych wykroczeń;
- nie wykonało zobowiązań ciążących na nim na mocy art. 21, 45, 56 i 63 TFUE oraz art. 28, 31, 36 i 40 porozumienia o EOG.
- Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Hiszpańskie uregulowanie podatkowe nakłada na podatkowych rezydentów Hiszpanii obowiązek zadeklarowania określonych dóbr i praw położonych za granicą za pomocą formularza deklaracji podatkowej („Modelo 720”). W przypadku niewykonania lub błędnego wykonania tego obowiązku, stosuje się szczególny system sankcji.

Komisja dochodzi do wniosku, że sankcje, które polegają na zakwalifikowaniu aktywów jako zysków majątkowych, na niestosowaniu zwykłych zasad przedawnienia oraz na stosowaniu stałych grzywien, stanowią ograniczenie podstawowych swobód z TFUE i EOG. Pomimo iż co do zasady środki te można uznać za adekwatne dla realizacji zamierzonych celów zwalczania unikania opodatkowania i oszustw podatkowych i zapobiegania im, to jednak okazują się one nieproporcjonalne.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Austrii

(Sprawa C-796/19)

(2019/C 432/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Walter Mölls, Cécile Vrignon)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła ciążącym na niej zobowiązaniom wynikającym z art. 3 lit. a) dyrektywy 2007/59/WE ⁽¹⁾, wyznaczając jako właściwy organ do celów tej dyrektywy inny organ niż władzę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 16 dyrektywy 2004/49/WE ⁽²⁾;
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że art. 3 lit. a) dyrektywy 2007/59 definiuje jako właściwy organ do celów tej dyrektywy „władzę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 16 dyrektywy 2004/49/WE”.

Austriacki ustawodawca dokonał jednak wyboru odbiegającego od powyższego przepisu.

Zamiast właściwego organu do celów dyrektywy 2004/49 (Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie – federalnego ministra transportu, innowacji i technologii) wyznaczył on jako właściwy organ spółkę Schieneninfrastruktur-Dienstleistungsgesellschaft mbH w odniesieniu do szeregu zadań, które podlegają dyrektywie 2007/59. Nie jest to zgodne z tą ostatnią dyrektywą.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty (Dz.U. 2007, L 315, s. 51).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dz.U. 2004, L 164, s. 44).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 września 2019 r. w sprawie T-105/17: HSBC Holdings plc i in./Komisja, wniesione w dniu 31 października 2019 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-806/19 P)

(2019/C 432/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Christoforou, M. Farley i F. van Schaik, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku (pkt 336-354 i sentencji) w zakresie, w jakim uchyla grzywny nałożone w art. 2 decyzji (¹);
- oddalenie drugiej, trzeciej i czwartej części zarzutu szóstego skargi wniesionej przez HSBC do Sądu dotyczącego grzywien, a także jej żądania podniesionego tytułem ewentualnym dotyczącego skorzystania z nieograniczonego prawa orzekania;

lub ewentualnie:

- przekazanie drugiej, trzeciej i czwartej części zarzutu szóstego skargi wniesionej przez HSBC do Sądu oraz jej żądania, podniesionego tytułem ewentualnym, dotyczącego skorzystania z nieograniczonego prawa orzekania; do Sądu w celu wydania rozstrzygnięcia; oraz